

В умовах журнально — ордерної форми нарахування амортизації здійснюється в розрахунках ф.4.4сг, 4.5сг, 4.6сг, 4.7сг.

Для узагальнення інформації про нараховану амортизацію та індексацію зносу необоротних активів застосовується рах. 13.

За кредитом рахунка 13 відображають нарахування амортизації, індексації зносу та втрати від зменшення корисності основних засобів, а за дебетом — зменшення суми зносу.

Сума нарахованої амортизації відноситься на витрати виробництва, залежно від місць використання об'єктів основних засобів і за кредитом рахунка 13 — субрахунок 131.

Список використаних джерел

1. Положення (стандарт) бухгалтерського обліку 7 «Основні засоби»: Затв. Наказом МФУ від 27.04.00 р. № 92 // Бухгалтерія. — 2005. № 29(652). — С. 43–47.

2. Податковий кодекс України від 02.12.2010 року.

3. *Г. Кім, В.В. Сопко, С.Г. Кім.* Бухгалтерський облік: первинні документи та порядок їх заповнення

4. *Лишчиленко О.В.* Бухгалтерський фінансовий облік: Підручник / О.В. Лишчиленко. — К.: Центр навчальної літератури, 2005. — 528 с.

5. *Палій В.Ф.* Актуальні питання теорії бухгалтерського обліку // Бухгалтерський облік. — 2005. — №3. — С. 45–48.

6. *Пушкар М.С.* Фінансовий облік: Підручник / М.С. Пушкар. — Тернопіль: Карт-бланш, 2002. — 628 с.

7. Бухгалтерський облік в Україні: Навч. посібник / За ред. Р.Л. Хом'як. — 2-ге вид., доп. і перероб. — Львів: Інтелект -Захід, 2003. — 820 с.

8. *Чебанова Н.В.* Бухгалтерський фінансовий облік: Посібник / Н.В. Чебанова; Ю.А. Василенко. — Ірпінь: ВЦ «Академія», 2002. — 672 с.

Бабенко А.А., магістрант
ДВНЗ «КНЕУ імені Вадима Гетьмана»
Науковий керівник — д.е.н., професор П.Л. Сук

ОСОБЛИВОСТІ ОРГАНІЗАЦІЇ ОБЛІКУ ПРОВЕДЕННЯ РЕМОНТІВ ТА ПОЛІПШЕННЯ ОСНОВНИХ ЗАСОБІВ

Одним із найважливіших факторів підвищення ефективності виробництва є забезпеченість підприємства основними засобами. Для підтримки основних засобів у робочому стані, власникові підприємства потрібно виділяти кошти на поточний і капітальний ремонт, технічне обслуговування, модернізацію, реконструкцію та інші види поліпшення.

Щодо обліку даних операцій, першочерговим завданням є правильна класифікація ремонтно-поліпшувальних заходів. Для цілей бухгалтерського обліку ключову роль відіграє саме якісна характеристика, а не назва заходу. Так, П(С)БО 7 визначає такі види ремонтно-поліпшувальних робіт: підтримання в робочому стані (технічний огляд, обслуговування, ремонт тощо), що призводить до первісно визначеної суми економічних вигід від використання об'єкта, та поліпшення (модернізація, модифікація, добудова, дообладнання, реконструкція тощо), що призводить до збільшення майбутніх економічних вигід, первісно очікуваних від використання об'єкта. Дані критерії є досить зрозумілими для того щоб, насамперед визначити вид операції, яка буде здійснюватись над об'єктом основних засобів.

На нашу думку, належної уваги потрібно приділити капітальному ремонту. Адже, інколи, його «відносять» до групи поліпшення. Хоча таке твердження є не досить коректним. Звернувшись до ДСТУ №2960-94 «Організація промислового виробництва», можна визначити, що під капітальним ремонтом розуміють ремонт, що виконується для відновлення справності та повного чи близького до повного відновлення ресурсу виробу із заміною або відновленням будь-яких його частин, включаючи базові. Дане тлумачення досить подібне визначенню складу витрат у п.15 П(С)БО 7. Тобто, витрати на капітальний ремонт не збільшують первісної вартості об'єкта, а будуть відноситись до витрат звітного періоду. Хоча, капітальний ремонт можна визначити поліпшенням за умови, що витрати були понесенні на об'єкт основних засобів, який повністю амортизувався.

Іноді витрати на ремонт можуть виступати такими, без яких неможливо довести актив до стану, придатного для використання. Так, об'єкти, особливо придбані, які потребують ремонту, тільки тоді можуть приносити майбутні економічні вигоди, коли здійснюється саме їх ремонт. У такому випадку, такі види витрат на ремонт розглядаються як один із видів поліпшення.

Відображення даних операцій в бухгалтерському обліку проводиться наступним чином: витрати на підтримання об'єкта основних засобів у робочому стані відносять безпосередньо до складу витрат періоду, а вартість поліпшення збільшує первісну вартість об'єкта.

Інша ситуація розмежування ремонтів і поліпшення у податковому обліку. У податковому обліку замість якісного критерію (збільшення майбутніх економічних вигід) застосовується кількісний критерій. Витрати на будь-які ремонти, а також поліпшення основних засобів у розмірі, що не перевищує 10 % від сукупної балансової вартості всіх груп амортизованих основних засобів на поча-

ток року, відносять на витрати періоду, а суми перевищення на збільшення первісної вартості. Звернувшись до п. 14 П(С)БО 7, можна виділити таку норму: первісна (переоцінена) вартість основних засобів може бути збільшена на суму витрат, пов'язаних з поліпшенням і ремонтом об'єкта, визначену у порядку, встановленому *податковим законодавством*. Тут спостерігається зближення показників бухгалтерського та податкового обліку. Але, через різницю у вартості «податкових» і «бухгалтерських» основних засобів, неможливість віднесення дооцінок об'єктів до первісної вартості у податковому обліку та інших причин, зближення можливо і не відбудеться. Особливу увагу слід звернути на визначення 10 % «ліміту». Відповідно до п. 144.1 ПКУ, до даного ліміту включаються ті основні засоби, які підлягають амортизації. Тоді як у бухгалтерському обліку можлива значна частина основних засобів негосподарського призначення, які відповідно до норм ПКУ не підлягають амортизації у податковому обліку.

Отже, одним із першочергових завдань, яке стоїть перед бухгалтером, є визначення економічної сутності проведених операцій, що дасть змогу відобразити їх в обліку об'єктивно.

Список використаних джерел

1. Податковий кодекс України.
2. Закону України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність» від 16.07.1999 № 996-XIV (зі змінами та доповненнями)
3. Положення (стандарт) бухгалтерського обліку 7 «Основні засоби» від 27.04.2000 р № 92.
4. Методичні рекомендації з бухгалтерського обліку основних засобів затверджені наказом Мінфіну від 30.09.03 № 561.

Байраківський А.Л., студент
ДВНЗ «КНЕУ імені Вадима Гетьмана»
Науковий керівник — к.е.н.,
старший викладач В.Ф. Мервенецька

ЗАКОНОДАВЧО-НОРМАТИВНІ АСПЕКТИ ФОРМУВАННЯ ТА ПОДАННЯ ФІНАНСОВОЇ ЗВІТНОСТІ ФЕРМЕРСЬКИМИ ГОСПОДАРСТВАМИ

У процесі здійснення господарської діяльності кожному підприємству для управління своєю діяльністю, оцінки її результатів проводиться певне узагальнення усіх змін внаслідок проведених